xoriarenari kantua deitzen zaio, astoarenari arrantza. zergatik hati kantua eta arrantza hesteari, eterki berdinekoak izanik? biak dira behar biologiko baten adierazpen.

bihotzak edo burnak, edo biak batean bulztzen dute agindua, oinetatik abiatuz sexotik iraganaz sabel-urdailean zehar biriketan baru zintzurretan gora buru-xapala ja ondoren ahotik jutgutzen den indarra da kantua. aaaaaaaaaaaaa.

hitzik ez, hotsa du xoriak adierazpide bakarra, eta kantua, ederra du; arrantza ezema da. xoriak, nahiz bassoaren nahorotasunean nahiz kaiolaren murritzasuneau kantutu egiten du; era bateau bau, beste bateau bemen, edota bietan berdin ari den ez dakigu. egokera berdinean geuere burua jartriz zerbait usuna dezakegu. baiere, kale gorrian goserik dabilenak espetxekoari honela esan dezakeke: «hik, gaitzerik, baduk zer jan zer edan, eta baduk aterbea ere; ni ahiz hemen. ez zerurako eta ez lurrerakoo, espetxekoaren erantzuna, beztalde, honen gisakoa izan diteke: «zertarako dizkiat jana eta aterbea, noranahi joateko hik dukan bezalako ankerarik ez badut?» hemen sortzen da betiko kaosa, historiaren leloa.

kantua indar eraginkorra da; elkar aditze, elkar lagunt ze, elkar osatze hat. xoriak, bakarrik kantatzen du; bere beharrak betetzeko, bere jekun mugatzeko. Mikel, bere burua osatzeko ezinbesteekoa zuen herriari eta honen erantzunari hasi zen kantari.

herrian denboretan zehar, maitasun eta gorrotoaren ondu ziren kantuetara jo zuen, izkutatu diguten kondaiaren bila, gure kantukeraren aztetik, ikasi ahala herriz herri hesteel kantatuz, gure begoalde bonetako jendeok beste eskualdetako kantuen berri ukan genuen, hau da, gure historiaren alde bateu berri.

gogoratzen naiz nola behin, ea zer izango litzakean biderik egokiena artearen berri herkidzel emateko, zaharretatik hasi eta berrieteraino edo alderantziz, Zumeta pintularierekin mintzatzen nintzelarik, zer zion honek; «mahiz Baeh nahiz Haendel Juhn Cage bezain ezezagunak dituk herri zabalaren aurrean; bi bideak berdintsuak ireditirik, nik neuk nahiago nikek mus-khari berrienetarik hasi, Cage-ena, gu biai garen garai berean ondutako musika izanik, Baeh-enak baino errezki eta sakonkiago hartuko bait gintuzkee.

Mikelek ez zuen kantu zaharretara jo, herrien beldur zelako, denborak erakutsi digu ez dela izan hala. atzeko kantukeran oinarritu zen, han alfabetizatu zuen bere burua, gaueko barrokaren adierazpen-izateko beharrezko zeritzzaion.

herriak beti zabar beti berri izaten dira; eta garaian garaiko, eta lekuan lekuko mendez mende egosi duten tankeraz sortzen zaizkien galdeskizunei erantzuna ematen saiatzen dira; honexek, hain zuzen, heren mortasun bakana eta ezezaguna lortzen dute. mundu zahar honetan berriek proposatzen ez duenak, deb artepintzan, deb gizarte burroketan, mundu zaharrerako merituak biltzen ari da.

defentsiharako garai bateau lizar makilluk bere tokia beteizen du, eta behar du. Gora Sukarrietakoa! baiman garai bari herri horretako nerhaitek gaindizten hada eta guraiari doakion zerbait berri proposatzen badu, esan diteke, inperioaren gaindi mundduari zerbait ezezaguna proposatu diola; desapio egiten die hai herkidzel, hai mundduari; dema sortzen du. alde eta aldaren lekuko halta. defentsiharik ofentsihara pasa da.

euria ari du, atertugabe; gauza ezezaguna gure herrian. Inperioak geroztik handik gora ari beharko du (beste mulla-muga hat jarri zaiko baldin eta herri horretan sartuko bada. zenbait, erreallataeara izenean famaz zaharrel bakarrik lotzen dira, baiman ezin dute estali laino artean ihiltzeko duten gogo bizia. ede ezezagunaren beldurra edo taktika edo komertzioa.

J. Joyce-ren pertsonajeak ezagunak dira, hizkuntza lana, baiman el liseo-en eta duen sareak kolokan jarri du mundu hau.

Mikeli, kantugintzan, hiru aro nabaitzen zaizkio: kantu zahar gutti ezezagunena, garaiko heste poeten oleekiak musikatzen dituenena eta hitz berriak sortu nahi dituztenbots jokoz osatu dituen kantuena. aroak ez derabilzki erlojuaren legean. berdin dabiltza atzetik aurrera nola aurretik atzera; batak besteekin gurutzatuz, erain jauzkin, erain nahasian, gero ordena berezi bateau emateko, iragandako para-

TXINAURRIA

Primadera hastetik uda-azkenerat
txinaurria txuhurra landa bazterrerat
txori papo garri bat arbol batetarat
egun oroz jiten zen kantuz aritzerat
txinaurriari trufa irri egiterat.

Txinaurria batean da gaizatik lanari
egun guzietako duen guduari
karga ezin altxatuz nigarrez da ari
txoriak itzulpetik trufa eta irri
txinaurriak derauko zerbait erran nahi.

Hauxe dut txoria, hiri erraiteko
nik ere bi beharri hire aditzeko
kanpuan baduk orain gauz ninitz biltzeko
emak zuko bateau neguan jateko
lanari lotzen bahiz ez zauk dolutuko.

Txinaurri lepho mehe itsusi txirtxila
ez nauk helda hi ganz ni deuseren bila
lanian ez duk ari ihizi abila
utzak, utzak kik ere lan hori, ergela
urte oroz heldu duk berdin ustarila.

AMA HIL ZAIGU

ama
hil zaigu
lanak ihota;
lanaren omoeakgatik
hil zaigu
zertarako den bizitza
zertarako den bizitza jakitera
iritsi gabe

zahartzaroaren beldurrez
gazaroa ezagutu gabe
izeba ere hil da;
era berdinean
hil da izeba...

BAT

LANIKAN EZIN EGIN

Latsagabekoa dun kopetan azala
lanikan ezin egin lenago bezala
desapio egin nion beiro dun bestela:
saltatu da neska ta hautsi da kristala.

Ama nuen Joakina, aita Joxe Fermin,
bordu berriko alaba ni naiz orain berriz,
ariak amartzatzen harti degu griña
Frantziska maistra degu, emakume fiña.

URTSUA. UDA.

(Kitarra eta moog).

GOGO ETA GORPUTZAREN ZILBOR-HESTEAK

bi kate;
biak ebaki beharreskoak:
bat gorputzaren bizitzeko,
bestea gogoaren askatzeko.
edizu, ama
badakizu
sortze berean
zuri gorputzez lotzen ninduen
zilbor-hestea
sendagileak nola ebaki zuen.
lehenego eten beharra izan zen:
bizitzaren

bizitzeko lehen legea.
hauztaroaan
titia eman zenidan,
mutil-zaroan
eskoletara bidali
bizitzarako harmak hartze arren.
dena eskertzen dizut
duen balore guztian
nik ahal dutan neurrian
bainan, gastaroan
amatxo maite!
ohar zaite
benetan maite nauzun ama
izan nahi baduzu
eta nik zu maitatzea,
ni naizena
nik izatea nahi dutana izatera
utzi behar nauzula
hau baita bide bakarra
biok elkar sanoki maitatzeko,
biok elkar osoki eta betikoz maitatzeko,
zuk zure nortasuna,
nik neureaz
ama!
eten dezagun
lehen gorputzarena bezala
orain,
gogoaren zilbor-hestea.

HAIZE HEGOA

Haize hegoa
gau epela
ilargiaren argi
mutxardikak leihoetan
teilatuan katu bi
bide ertzean zenbait kanta
gau-ordis arnoan
Hargaiñeko sorgin zaharrak
keiñuka ilargiari

BAZTAN

ez dakit garbi noiz
bainan, egun sentiarekin
izango zen
Bastango bazterrak
isilka
nere logelan hasi ziren
hasi ziren
sartzen eta sartzen

lekurik esak, nunbait
ematu ninduen...
segituan jautsi nintzen
nun nengoen

leihoa ireki nuen
eta emeki emeki
Bastango lurrean
Bastan baitan
Bastan izan nintzen

BEDEINKATUA

Bedeinkatua
santifikatua
hirugarren ordenako buruzagi
espetxua,
herriaren zaintzailea,
birtute guzien irudi
eta zeruko erreinuen
izpilua,
zu, *mantxarik*
gabea,
espirituz bezain gorputzez
egarra,
zuhurtasunez josia,
hitz oderren
eta fortuna dezentearen
jabea,
zu, *nunbaitetik etorria*
profeten abotsa
hauzokoen kezka.
Zu,
hogei ta hamabost
urte luzez
emaztea
igande arratsaldeetan
etzeko leihotik begira
edaki zenduena,
emazte gaixoa
emazte illuna
emazte bizarduna,
emakume leial
batek
merezi eta desio duen
bezain gartsuki,
oi doillorkeriaren haunda!
sekulan izorratua
eta zure gorputzez gozatua
izan etzena,
here erreaietako indar dessperatuen birtutez
antzutasunetik aterea,
aitaren
ustelkeriaren
kulpaz
seme tonto batzuen ama
izandua,
ixil-ixilik urte luzetan
bizitua
eta arratsalde hots eta euritsu bateau
ia ihor
konturatu ez gabe
hilla eta hobiratua izan zana.
Zu,
Malta-ko kaballeroa
prozesioetako zingurria
ohitura onen defentsaillea
dantza sikiñen
etsai amorratua,
neskazarren poz zimurra
ogure okerren segurantzia
illunpetako zomorroa,
nausi guzien serbitzari
parerik gabea,
hamargarren mendeko itzula
hamabi etxeren jabea
santua
santua
guztiz santua.
Hausi konpontzsaille trebea
Ciceron berpiztua
Greko-aren koadroetatik
ateratako
gizon magroa,
sabiduriz eta haserrez beterik
munduko pekatuen
aurrean
ohu egiten duena,
lapur galanta
astazakil paregabea...
zure heriotzako egunean
kanposantuko arrek
bazkatuko dute
zimaur gozoa.
Nere
hitza
es
dezala
haizeak eraman.
Amen.

NERE JUANETEAK (Larraitz 2)

zapalketa gorriaren
erahilketa hilutsiaren aitzinean
entzungo diezu «erruki» hitza aipatzen

xurgatze amorratuaren
jende gosetien aurrean
entzungo diezu «karitate» hitza goraltzen

lantegiak geldierazsiz
herria kolaboratzen denean
entzungo diezu «bakea, bakea» deihadarkatzen

zapalduak oro batzen direnean eta
lurra ikaran ezarri
entzungo diezu:
—ai, nere juaneteak!

GEURE BAZTERRAK

Maite ditut
maite
gure bazterrak
lanbroak
iskutatzen diskidanean

zer izkutatzen duen
es didanean ikusten
usten

orduan hasten bainaiz
izkutukoa...
nere barruan bizten diren
bazter miresgarriak
ikusten

BAGA, BIGA, HIGA (Lekeitio 2. 1969)

Baga, biga, higa
laga, boga, sega.
Zai, zoi, bele
harma, tiro, pun!

Xirristi-mirristi
gerrena plat,
Olio-zopa,
Kikili salda,
Urrup edan eda klik...
ikimilikilikilik...

(herri olerkia)
(gainontzekoa Laboa beraren bat-bateko hitz eta hots jokoak dira).

kitarra eta abotsa: **M. Laboa** ● akustika kitarra eta abokosoinua: **J. M. Zabala** ● oboe: **A. Rodriguez** ● esku-soinua: **LEHEN ALDEA** ● TXINAURRIA (herri kanta) ● LANIKAN EZIN EGIN (herri kanta) ● GOGO ETA GORPUTZAREN ZILBOR-HESTEAK (JA Arze - M. Laboa) ● **BIGARREN ALDEA** ● PASAIAKO HERRITIK («Xenpelarp - herri doinu, M. Laboa) ● BEDEINKATUA (X. Lete - M. Laboa) ● NERE JUANETEAK (Larraitz 2 (JA Arze - M. Laboa) ● GEURE BAZTERRAK (JA Arze

HAIKA, MUTIL

«Haika, mutil, jeiki hadi,
argia den mira hadi!»
—Bai, nausia, argia da,
gur'ailarra kanpoan da.

«Haika, mutil, jeiki hadi,
uria den mira hadi.»
—«Bai, nausia, uria da,
gure orra bustia da.

«Haika, mutil, jeiki hadi,
surik baden mira hadi.»
—Bai, nausia, asa bada,
gur'gattua beroa da.

«Haika, mutil, jeiki hadi,
hartxet zer den mira hadi.»
—Bai, nausia, haizea da,
gur'leihoa ideki da.

«Haika, mutil, jeiki hadi,
kanpoan zer den mira hadi.»
—Bai, nausia, dunra da,
lurra xuriz estali da.

«Haika, mutil, jeiki hadi,
urean zer den mira hadi.»
—Bai, nausia, ardia da,
aspaldian itoa da.

«Haika, mutil, jeiki hadi,
zer oinon den mira hadi.»
—Bai, nausia, egia da,
mutillto han unatu da.

HIRU

XORI ERRESIÑULA

Xori erresiñula üdan da kantari
zeren ordian beitü kanpuan janari;
negian ez'ageri; balinban esta eri!
Üdan jin baledi,
konsola nainte ni.

Xori erresiñula ororen gehien,
bestek beno habeki har'k beitü kantatzen;
harek dü ingamatzen mündia bai tronpatzen;
bera estüt ikusten
bai botza entzüten.

—Amak ützi nündizün bedats azkenian;
gerozik nabilazü hegalez airian.
Guiak urtuki nündizün asziño batetara,
han züzün xedera,
oi! ene malürra.

—Xoria, zaude ixilik, ez egin kantürik;
xoria, zaude ixilik, es egin kantürik;
estüzü profeitürik ni hala penatürik,
ez eta plazerik
ni tunban sartürik.

—Bortiak xuri dira elür dienian,
asziak ere ilün osto dienian.
Ala ni maleusa!, zeren han sartü nintzan?
Jun banints aitzina,
eskapatzen nintzan.

—Xoria, zaude ixilik, es egin nigarrik;
zer profeitü dükezü hala affijitürik?
Nik eramanen zütüt, xedera laxatürik,
ohiko bortüztik,
ororen gaiñetik.

TXORIA TXORI

hegoak moztu banizkion
nerea izango zen,
ez zuen aldegingo.

bainan, honela
ez zen gehiago txoria izango
eta nik...
txoria nuen maite.

ZAUDE LASAI

askatuko ZAItuen
ZAI bazaude
zaude laSAI
zaude ZIUr
askatuko zaituela
kateak itsusiak baitira hilotzen gorpuztetan!!

ARRANO BELTZA

1200, 1332, 1379,
1512,
1609, 1789, 1794,
1839, 1879,
1931, 1937, 1966, 1971...

arrano beltzarekin joan zren
joan ziren joan

Navas de Tolosara
Nafarrak
etakkate
kateekin itzuli etxera
etakkate
kateak ekarri herrira.
harmarrira.
Atzerritarrentzat
atzerrian
gerla irabazi
eta herrian Nafarroa galdu
nafar
aroa galdu
ez dea bada
etaipengarrrrrrrria
oraindik

u
ez dugula ik si
a
aski
it
ba
nun
da
ez
giiiii
giiiiiiiiiiib
giiiiiiib
gibel
bel
gibelet
beletik eman
nor nor nor
nork ez daki
digutela
ematen ari
ari bari ohari
ari zaiskiguela
digutela
ematen
emannnnn!
ematennnnnnnn!
eman eta har
eman eta ezar
sar eta har
hartuko
sartuko
dugula
dugula digutela
sartuko
hartuko

bal
din din
din baldin
tozzzzzzzzz
datoz
datoz datozenean
ematera
ez budugu
behingoz leihatilla nola itxi ikasten.
—ahun bihi, berea zen ondotik...
jaun kuntiarenzat dena
heure biziaren truke, Bereterretxe.
Beaumontar Leringo lehen kuntiak
bera lotarari zegokion bezala
hire amari arrapostu:
—hik bahuen semerik
Bereterretxez besterik?
Ezpeldoi altian
abil, jaso zan bizirik.
ez behi eta ez zezenik,
Marizantz hiretzat
eta bai semea hilotzik.
etsaia sotoan
eta gu, astazakillok
atzeko atea hesten
arrapatzen gaituzte beti.
iku
noizpait siko ote, noizpait
iku
bat bat
e n i
o
joko gogo joko gogo joko gogo
joko hori
gogo zko
o
e n i
bat bat
bazaio ez dezala
atsegina utz
joko
gogo
joko
gogo
joka herriaren alde
eta
ematen
hartzen
sar
sartzen
har
sartu
diot
duen
diotenean
diotenari
gutxienez duenean
most
dezaiola mutturra

BERETERRETXEn KANTHORIA

Haltzak estü bihotzik
ez gastanbarak hezürrik
enian uste erraiten zielu aitunen semek gezürrik.

Andozeko ibarra
ala zer ibar lüzin!
Hirauretan ebaki zaitan harmarik gabe bihotza.

Bereterretxek oheti
neskelearrez eztiki:
«Abil eta so egin ezan gizonik denez agerü».

Neskatuak berala
Nuxa zan berala:
hirur dozena bazabiltzala borta battik bestera.

Bereterretxek leihoti
jaun kuntiari gorraintzi
ehün behi bazerü'izala, heren zezena ondoti.

Jaun kuntiak berala,
traidore batek bezala:
«Bereterretxe, aigü bortala; ützüliren hiz beralan.

«Ama, indazüt otorra
mentürraz sekülakua!
Bizi denak orit ükenen dü Bazko gauerdi ondoan».

Marisantzen lasterra
Bostmendietan behera!
Bi belañez herresta sartü Lakharri-Büztanobira.

«Büztanobi gazia,
ene anaie maitia,
hitzas hunik ezpalinbada, ene semia juan da».

«Arreba, ago ixilik!
Ez, otoi, egin nigarrik!
Hire semia bizi bada, Maulialdu dün juanik».

Marisantzen lasterra
jaun kuntiaren bortala!

«Ai! ei! eta, jauna, nun düzie ene seme galanta?»

«Hik bahiena semerik
Bereterretxez besterik?
Ezpeldoi altian dün hilik; abil, eraikan bizirik!»

Ezpeldoiko jentiak,
ala sendimentü gabiak!
Hila hañ hüllan ükhen eta deüsere etzakienak!

Ezpeldoiko alaba,
Margarita deitzen dena,
Bereterretxen odoletik ahürkaz hiltzen ari da.

Ezpeldoiko bukata,
ala bukata ederra!
Bereterretxen atorretarik hiur dozena ümen da.

OIES ERRONDAN DABIL

Oies errondan dabil
berak baki nundik.
Karmen gerri politen
ate ondotzutik. Oies:
sarritxutan errondan
ibilli zaitekez.

Itsasoko aldetik
dauko bentanea,
handixek ezaun dau
Karmenek sokea. Oies:
dirui emon nai ez.
iñork hartu nai ez.

GERNIKA (Lekeitio 4. 1972)

M. Laboa («Arrano beltza» olerkia: JA Arze)

disuak ez du bere sare goxotan arrapatu kanta zahartzaren esperientzia herbeltzako du eta bere soltasunean erabiliko, lehukatsun emateko; hala nola «Txinauztrin» edo «Lamikan ezin egin», baina, baita ere, baldin eta kantuak hala eskatzen badio, kantaren etea hautsi gabe, harri bat ballitzan, bere disdira izkutuak agerrarazteko («Haika mutilo-en kasuan) edo duen indar berezian (epikotasunari «Bereterretxen kantharian-ren kasuan) heste azentasun bat emanez, une berean, zenbait kantuk duten izaunkortasuna erakutsiz.

Mikelena, Espriu, Landart, Arestti, Brecht. Lete eta Harzabalen poemak musikatu ditu.

hauntzaroak asko markatzen du jendea eta here kantugintzarekin zerikusirik duelako, Mikelenaz ere zerbait esan beharra dago. «spaditik» duramugun etengabeko gerra-tearen momentutik hitzemetakoan, alta kanpoan zelarik, ez here borondatez, Mikel here familiarekin, heste askok bezala, ortetxetik lekitxu beharra izan zuen. Lekeitiko basorri batean aurkitu zuten pasualekua, edo gordelekua. Gernikatik ez «on urrun; hango herriak hitartekariik gabe jasotzeko modukoak. Mikel, garai haretan, Lekeitioko kaleetan arrantzaleek botatzen zituzten sihauk, ontzira joateko edo arrainta salteko edo lanerako dezak gogoan ditu, here kantu esperimentalak egiteraxkoan iturri holetan ¿dan duela altortzen du eta nahiz eta geroztik urak bide egin duen, ez da iturriaz ahaztu eta kanta sail hori Lekeitio izenaz izenpetzen du.

«Hauzaun abestian, denboraz gaindi, Buehekin eda zenbait Xuberotarekin nintzen dela diruü; etzernikan-n, Pendereckí-ren «Auschwitz» eta Picassoren «Gernika»ren mundunu bizi dela nabari da; «Hango, bigu, bigun-a, noek ez du ikusten Bay Hay! teatralariak azken mundu gerratean bizi zituen esperientzai saminen ondorioa eta hauetan oinarrituz hitzaren biologiarekin egin dituen saioak? Gernikan laurak edo lauretan Gernika? musika, plastika eta antzerkia beren ohizko bizkuntzatan herstegiak eta aportuak aurkitu dituzte; gizakumearen bilurtsumuru jo dute, ohizko formak hauts'iz gaurko bizkuntzaren eraikitzera.

izan ere, olmetatik igoerazen denean kantua, hitza zenbaitetan murritza izaten da lurraren ikara edo haizearen egonezian adierazteko; mugatugela, esangela. hitza, bera sortu duen mundun bezain nahastua eta katsatua heldu zaigu, here indarra eta funtsa galduriz. Ikasi dugu hitza itxuraldazea eta heraren bidez gezurra egia bezala esatea, hainbatetan erabili dugu joka hori, non azkenean geronek ere ez dakigun zer den egia, zer gezurra. orroa eta murmurarekin ez da hori geratzen; ez da hain eraz haseperaz eda karrasia disimulatzen eta sorbiarekin egokitzen, «ede hurrebi» hotsaren eremuan,gaurko behar ditzen harri batsen bila. hotsaren eremuan ez dago beldurtokirik; hotsak, orraozaiko bide marketatuetatik kanpora deitzen gaitu eta umezartz uzten basan; eta utziñako paradisura itzultzerik izango ez ote ditugunaren beldurra sortzen digu hezurretaraino. Mikelen etxean ere bada beldurrik, baiñan here ellaga, bigu, bigun, «Dilakeltikaren hudorioa» eta «Gernika» kantuetan berezki, atea dol-dol iragaiten ausartu da.

askotan irudiru zait, Mikel, abotsa, eztarri-matrail-mihi elburtiz artetik aterako ballitzaio bezala; hortxaz, nekez, empatxatutako zakurraren hurra eta hazteren kontra arrasakatuaz here libramendua—penaz eta dolorez—arintzen den bezala. honek here kantuari halako dramatismo arrunt bat ematen dio eta lauren inguruko amets giro bat ere bai.

hirugarren diska horobila da. «Haika mutilo, lehenago grabatuarekin hasten da eta «Bereterretxen kantharian»rekin bukatzen lehen aldea; bigurrena, berriz, etzerikanerekin, eta hemen sartzen den poemaren Bereterretxenari laiba zaion zatia, zoriz bula geratzen, ematen da, eta bazi bezala «Haika mutilo»ren doinuarekin bukatzen.

diska hauk, heste kontserban ematen diren kantuen ahde-on eta txarrak (gehiago) ditu. etzernikan edo «Zaude lasai» laiaxpa eta indartsugorik entzun diogu Mikeli, jendaurrean kantatzerakoan. halere, diska hauk argiñara ematea interesgarria da, Mikelen kantu morde bat ekharturik eta here lana halako zabaltasun [illegible] ikus baiditezke. bestalde, Mikel, «Ez dok amaiur»ro ohikoa izanik, duela pare bat urte tahke lonetakoek beren mordaxa ezarriz eta iñnkatu beharrean aurkitu zireneau eta bakoitza beren bidetik abiatu. diska hauen argiñara emateari garrantzizkoa deritzaik, zernahoiko bideau jarraitzen duen Mikelek ikusteko, «Hango, bigu, bigun» ventikaria izan zen esperientzi eta probalekuaren ondoren.

ja arze

LEHEN ALDEA ● HAIKA, MUTIL (herri kanta - M. Laboa) ● TXORIA TXORI (JA Arze - M. Laboa) ● ZAUDE LASAI (JA Arze - M. La-

BIGARREN ALDEA ● XORI ERRESIÑULA (herri kanta) ● OIES ERRONDAN DABIL (herri kanta) ● GER-

kitarra eta abotsa: M. Laboa ● elektrika kitarra: J. M. Zabala ● flauta: R. Azirre ● moog: A. Valverde ● olerkia: JA